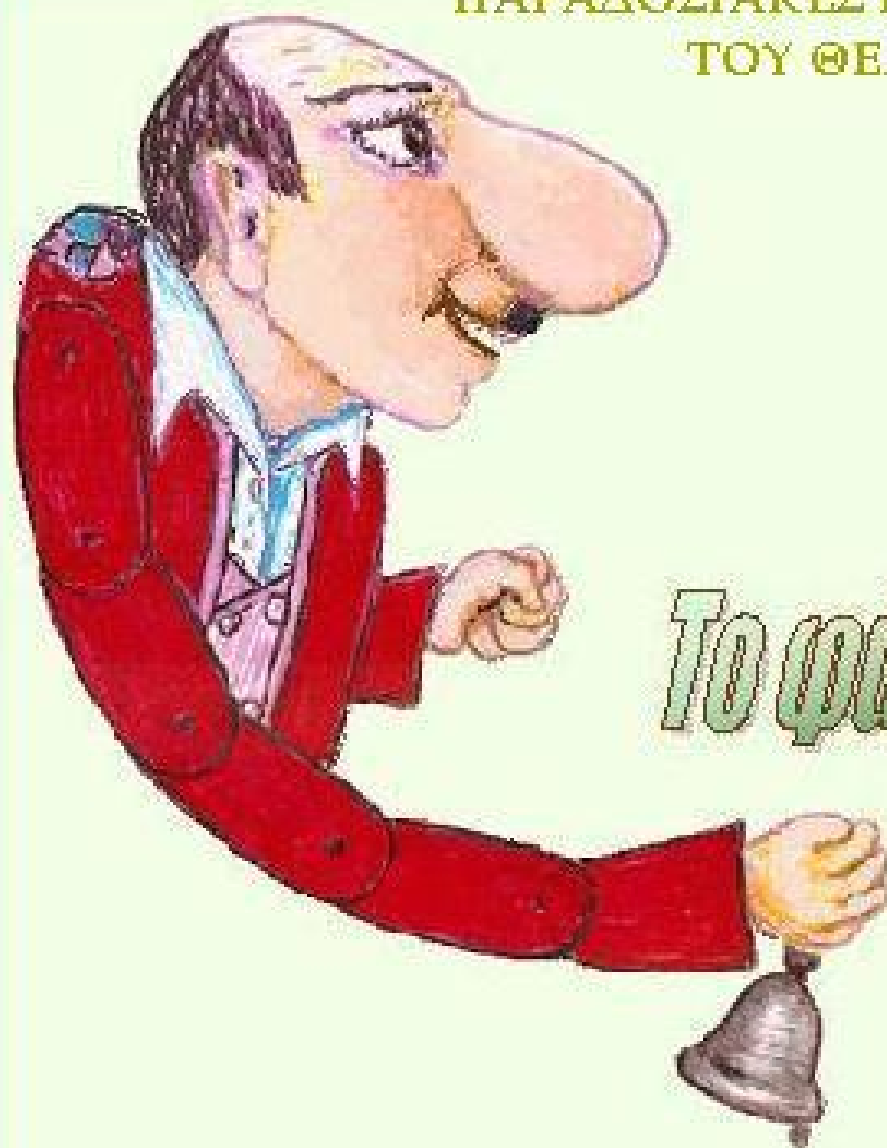

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το φάντασμα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Ε΄

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Λεβάντες,”

- *ΤΟ ΑΓΚΑΘΙ*
- *ΤΟ ΓΛΥΚΙΣΜΑ*
- *ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ*

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασσικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Οι φιγούρες, που εμφανίζονται στον μπερντέ κατά την διάρκεια μιας παράστασης του θεάτρου σκιών τόσο ζωντάνεες, δεν είναι παρά άψυχα τεχνουργήματα. Την ζωή τους την δίνει ο καραγκιοζοπαίχτης, που, κατά κανόνα, είναι και ο δημιουργός τους.

Ο καραγκιοζοπαίχτης, λοιπόν, κρατώντας τις φιγούρες είναι σαν να κρατάει στα χέρια του τη ζωή των ηρώων που παρουσιάζουν. Γι' αυτό προσπαθεί, με κάθε μέσο που του είναι διαθέσιμο, να κάνει την ζωή ζωή τους εύκολη...

Τα χερούλια με τα αυτοσχέδια ειδικά μεντεσεδάκια είναι πολύ μεγάλη υπόθεση, αφού αυτά είναι που μεταδίδουν την ζωή στις φιγούρες. Δύσκολη η αποστολή τους, αλλά ακόμη πιο δύσκολη είναι η κατασκευή τους.

Και ο καραγκιοζοπαίχτης, μαζί με όλα τ' άλλα, πρέπει μόνος του ή με την βοήθεια κάποιου σιδηρουργού να φτιάξει και τα χερούλια ή σούστες, όπως τα λένε, που θα δώσουν ζωή στους ήρωες του θεάτρου σκιών.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

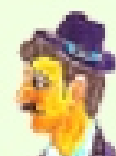

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΤΟΣ

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

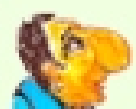
ΕΒΡΑΙΟΣ

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

ΚΟΠΡΙΤΗΣ

ΒΕΖΙΡΗΣ

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

ΓΕΡΟΣ

ΤΑΧΗΡ

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή Α'

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται η μουσική του τραγουδιού που λέει προχωρώντας λίγο-λίγο). Γιαλελέλιμ... γιαλελέλιμ... σχ, γιαλελέλιμ λελιλό... Μαρμαρένια μου βρυσούλα, πώς βαστάς κρύο νερό... πώς βαστώ κι εγώ, ο καημένος, της αγάπης τον καημό... Γιαλελέλιμ... γιαλελέλιμ... γιαλελέλιμ λελιλό...

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ η μουσική και το τραγούδι σταματούν). Γεια σου, μπε Χατζηαϊβάτη, με τα ωραία σου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Πλησιάζοντας). Γεια σου, αφέντη Μπεκήρ αγά!..

ΓΕΡΟΣ Σε χαίρομαι, τζάνεμ... έτσι ωραία που τραγουδάς...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... λέμε κάπου-κάπου κάνα τραγουδάκι...

ΓΕΡΟΣ Μπράβο... μπράβο!.. Για πες μου, πώς τα πας... η υγεία;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλά... καλά, άρχοντά μου... από υγεία, δόξα νά 'χει ο μεγαλοδύναμος... Κατά τα άλλα όμως... αφήστε...

ΓΕΡΟΣ Δυσκολίες, ε; Καταλαβαίνω, τζάνεμ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Η αφεντιά σου... καλά;

ΓΕΡΟΣ Α... δεν το βάζω κάτω. Μπα... με τίποτα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... μπράβο!.. πολύ χαίρομαι.

ΓΕΡΟΣ Ένα σου λέω μόνο... και ο πατέρας μου όρθιος πέθανε... και η μάννα μου στην καρέκλα... Εγώ, αφού γλίτωσα κι απ' το μαχαίρι του Οσμάν, θυμάσαι... καβάλα στ' άλογο θα πεθάνω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... τι καλά;

ΓΕΡΟΣ Ε; Δεν μπορείς να 'πείς... Να με φέρει στο σπίτι πεθαμένο ο Ντορής... Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο Ντορής; Μα, θα ζει έως τότε ο Ντορής... τι μου λες;

ΓΕΡΟΣ Ε; Λες να ζήσω πιο πολύ απ' τον Ντορή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, Αγά μου... τα άλογα δεν ζουν πολλά χρόνια... και ο Ντορής είναι μεγάλος πια... Ή όχι;

ΓΕΡΟΣ Ναι, βέβαια... Πάντως, εγώ το παλεύω... από 'κεί και πέρα, ό,τι αποφασίσει ο Αλλάχ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πολύ σωστά... (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια... με το χτήμα πώς τα πας; Ασχολείσαι ακόμη;;

ΓΕΡΟΣ Ε... όχι όπως παλιά... Κι όχι μόνο λόγω της ηλικίας... είναι στη μέση και το διάφορο, που λέμε... το όφελος. Δεν έμενε τίποτα, τζάνεμ... κάτι οι εργάτες... κάτι οι μεταπράτες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καταλαβαίνω... Θυμάμαι που τα λέγαμε.

ΓΕΡΟΣ Α... μπράβο! (Μικρή σιγή). Τώρα, πιο πολύ για να περνάω την ώρα μου, ασχολούμαι με κάποια κλαριά εκεί πέρα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για κανένα φρουτάκι... ε;

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι, ναι... μ' αρέσουν πολύ τα φρούτα. Κι έχω κανονίσει, που λες, να έχω όλες τις εποχές... Μούσμουλα και κεράσια νωρίς το καλοκαίρι... βερίκοκα και ροδάκινα πιο μετά... αχλάδια... μήλα... κι άλλα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σταφυλάκια... ε;

ΓΕΡΟΣ Και σταφυλάκια... αν και πολλά τα στύβω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για κρασάκι.

ΓΕΡΟΣ Βέβαια!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και το φτιάχνεις ακόμη ωραίο;

ΓΕΡΟΣ Ε... το κρασί είναι τέχνη που δεν ξεχνιέται.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... έτοι; Δεν τό 'ξερα. Τις πορτοκαλιές τις έχεις;

ΓΕΡΟΣ Ναι... και τις πορτοκαλιές... και τις μανταρινιές... για να έχω φρούτα και το χειμώνα, αλλά και νωρίς την άνοιξη. Έχω και τρεις-τέσσερις λεμονιές και κάποια άλλα έτσι ξινά, για να φτιάχνω κάνα γλυκό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Νεραντζιές;

ΓΕΡΟΣ Και περγαμόντο... Το ξέρεις το περγαμόντο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, πώς δεν το ξέρω;

ΓΕΡΟΣ Νά 'ρθεις καμιά μέρα... πού 'χω φτιαγμένο, να σε φιλέψω. Σ' αρέσει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ου... ρωτάς;

ΓΕΡΟΣ Τότε, νά 'ρθεις. Πάρε και τον Καραγκιόζη και ελάτε μαζί. (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, τι κάνει αυτή η παλιά αμαρτία;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καινούριες...

ΓΕΡΟΣ Αμαρτίες; (Ξεσπάει σε δυνατά γέλια). Χα, χα, χα, χα!.. Βρε, τον Χατζηαβάτη! Ωραία που το είπες... Χα, χα, χα, χα, χα!.. Άει στο καλό σου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να ειπεί κανείς για τον Καραγκιόζη, Αγά μου;

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι, ναι... χα... (Μικρή σιγή). Που λες... λέω τώρα που δεν ασχολούμαι πολύ με το χτήμα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, όχι και δεν ασχολείσαι...

ΓΕΡΟΣ Εντάξει... αλλά όχι όπως παλιά, που είχα και ζαρζαβατικά... και λαχανικά... Αυτά τέρμα... Γι' αυτό τώρα λέω να φτιάξω μελίτσια. Τι λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μελίτσια;

ΓΕΡΟΣ Ναι... είναι ευχάριστη δουλειά και ξεκούραστη. Αλλά... δεν την κατέχω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε;

ΓΕΡΟΣ Απλά, θα πρέπει ή να την μάθω ή να βρω κάποιον που να την ξέρει, να την κάνουμε παρέα, έτσι... καζάν-καζάν. Γκέγκε; Καζάν-καζάν.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα, πώς... Όμως και το ένα δύσκολο και το άλλο.

ΓΕΡΟΣ Ναι, δεν λέω... Αλλά δεν θα βάλω, να 'πούμε, και μαράζι, αν δεν τα καταφέρω. Έτσι; (Σε άλλο τόνο). Αλλά πιστεύω πως κάποιον θα βρω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, ναι... οπωσδήποτε!.. (Μικρή σιγή). Πάντως, εγώ θα 'πώ και στον Καραγκιόζη, τώρα που θα περάσω... Αυτός είναι ου... διαβολεμένος, μπορεί νά έχει ασχοληθεί...

ΓΕΡΟΣ Λες; Για πες του... Και πάρ' τον, όπως σου είπα, κι ελάτε από το χτήμα. Ο κόπος θα βγει... Εντάξει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, Αγά μου... θα έρθουμε...

ΓΕΡΟΣ Εκτός κι αν τον πετύχεις τώρα αμέσως, ελάτε εδώ από πάνω στον καφενέ των γερόντων... Να πιούμε έναν καφέ και να τα 'πούμε... Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι αυτό γίνεται. Γιατί όχι;

ΓΕΡΟΣ Ωραία, λοιπόν... πάω. Αντίο προς το παρόν!.. (Προσπερνάει τον Χατζηαβήτη και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Β'

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφοντας προς αυτόν). Στο καλό, Αγά μου, στο καλό... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σου, για να σκοντάψεις!.. (Στρέφει πάλι προς την καλύβα και προχωράει μονολογώντας). Τώρα, για να ιδώ: αυτός ο μούργος είναι στο σπίτι του... να πάμε να πιούμε έναν καφεδάκο με τον αγά; Πολύ θα τον ήθελα έναν καφεδάκο... Για να του χτυπήσω... (Χτυπάει την πόρτα της καλύβας, ενώ φωνάζει). Καραγκιόζη, βρε!.. (Κάνει λίγο πίσω). Καραγκιόζη!.. (Σιγή. Πλησιάζει, χτυπάει πάλι την πόρτα και μετά κάνει πάλι πίσω). Καραγκιόζη... μέσα είσαι; (Σιγή. Μονολογεί). Πού να πήγε, τρομάρα του, πρωί-πρωί; Ή μήπως είναι μέσα και κάνει πως λείπει; (Ξαναπλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και φωνάζει). Καραγκιόζη, βρε... δεν ακούς; (Κάνει πάλι πίσω. Σιγή. Μονολογεί πάλι). Μπα... δεν θα είναι μέσα. (Δυνατά και καθαρά). Κρίμα!.. Τι να γίνει; Θα πάω μόνος μου να πιούμε το καφεδάκι που κερνάει ο αφέντης ο Μπεκήρ αγάς... Αφού ο Καραγκιόζης δεν είναι εδώ... (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι αργά-αργά. Πιο δυνατά). Καλά θα ήταν να πηγαίναμε παρέα, να μιλήσουμε και για την δουλειά που λέει ο αγάς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Εσύ 'σαι, Χατζατζάρη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς αυτόν). Όχι... ο Ναστραντίν Χότζας...
(Σε άλλο τόνο). Βρε, μέσα ήσουν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λέω... μέσα ήσουν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μέσα, πού μέσα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στην παράγκα, πού αλλού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... στην παράγκα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί, πού νόμιζες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Όχι... τίποτα... Στην παράγκα ήμουν. Ναι...
μέσα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και γιατί δεν μιλάγες τόση ώρα που σου χτύπαγα,
τρομάρα σου... δεν άκουγες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, άκουγα, αλλά δεν καταλάβαινα ποιος είναι...
Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να καταλάβω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλεγα: είναι ο Χατζατζάρης ή κάνας άλλος που κάνει
τον Χατζατζάρη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άλλος.. ποιος άλλος; Και γιατί να το κάνει αυτό, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Λέμε, ρε παιδί μου, τι έλεγα... (Ξεροβήχει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα, τρομάρα σου... (Σιγή).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτι έλεγες για καφέ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος κερνάει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο αφέντης ο Μπεκήρ αγάς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς κι έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είχαμε μια κουβέντα προηγουμένως και του είπα
ότι θα μιλήσω και μαζί σου για κάτι που σκέφτεται...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκέφτεται ο αγάς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... ξέρεις, παράτησε τα κηπευτικά και όλα αυτά και λέει να φτιάξει μελίσσια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μελίσσια;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... είναι, λέει... πιο ευχάριστη και πιο εύκολη δουλειά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εύκολη είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, όχι! Όχι εύκολη... Κάπως αλλιώς μου το είπε... Α... πιο ξεκούραστη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ; Εύκολη... Όχι κι εύκολη!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί, την ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά; Χρόνια μελισσοκόμος!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα; Δεν τό 'ξερα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Καλά, δεν θυμάσαι... δεν είχε ο μακαρίτης ο γέρο-Παύλος μελίσσια;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν πηγαίναμε, ρε, με τον Μπαρμπαγιώργο και τον βοηθάγαμε κάθε χρόνο στον τρύγο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στον τρύγο... ποιον τρύγο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι το λένε... Όταν πάνε και παίρνουν το μέλι απ' τις κυψέλες, λένε: τρυγάνε τα μελίσσια. (Σε άλλο τόνο). Μα, τίποτα δεν ξέρεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μμ; Βρε, καλά τό 'πα 'γώ του αγά... λες και τό 'ξερα, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι τού 'πες, δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, ότι μπορεί να έχεις ανακατευθεί και να ξέρεις, βρε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... και γι' αυτό σου είπε να πάμε να τον βρούμε... ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στην αρχή μού 'χε 'πεί να πηγαίναμε στο χτήμα... ε... με την κουβέντα, μού 'πε να πάμε να τον βρούμε στον καφενέ που πάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε ποιον καφενέ... σου είπε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... στον καφενέ των γερόντων, εδώ από πάνω... Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Τίποτα... εντάξει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σίγουρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ναι, μωρέ... δηλαδή... δεν έχω τίποτα ανοιχτούς λογαριασμούς.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τους τακτοποίησες όλους;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, με δείρανε κι εξόφλησα... δεν είναι πολύς καιρός.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μη μου ειπείς!.. Σε δείρανε, ε; Τι τους είχες κάνει, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παλιά πολύ... αλλά, θεμά το γονιό του... κάποιος εκεί πέρα το θυμότανε ακόμη, ενώ εγώ το είχα ξεχάσει... και την πάτησα, πάει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ε; Για λέγε, για λέγε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... (Σε άλλο τόνο). Να, μωρέ... επήγα κι εγώ... πάει καιρός... σαν κοινωνικός άνθρωπος που είμαι, τέλος πάντων...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάπως ειρωνικά). Ναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πήγα στον καφενέ των γερόντων... (Σε άλλο τόνο). Σ' αυτόν δεν σου είπε ο αβγάς... εδώ από πάνω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, σ' αυτόν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πήγα να πω έναν καφέ... Ένα βραδάκι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλιστα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάθισα εκεί σ' ένα τραπέζι και παρήγγειλα έναν καφέ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωραία!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Περιμένω... περιμένω... περιμένω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Περιμένω... περιμένω... περιμένω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τόσο πολύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν θα το πιστέψεις!.. Μέχρι που με πήρε ο ύπνος.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άντε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που σου λέω!.. Κάναν καιρό ξυπνάω... βλέπω ένα γκαρσόνι να με σκουντάει. Κλείνουμε, μου λέει... σήκω. Και ο καφές, τον ρωτάω... Τώρα καφές, μου λέει... αύριο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα τώρα, σοβαρά μιλάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και κοιμόσουνα πολλή ώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλλον...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και... τι έγινε, έφυγες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίταξε... σκέφθηκα: περασμένη η ώρα... τι καφέ να πω; Καλύτερα να φάω κάνα γλυκό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και παρήγγειλες... σου φέρανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο; Ούτε παρήγγειλα... ούτε και περίμενα να μου φέρουνε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ήταν εκεί απάνω στον πάγκο ένα... ένα ταψί, ρε, με καμιά ντουζίνα μπακλαβάδες μέσα... Το πήρα, είπα καληνύχτα κι έφυγα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και δεν σε πήρανε χαμπάρι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι νόμιζα, αλλά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα... Πάμε τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάμε, αλλά προχώρα εσύ μπροστά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εντάξει... έλα... έλα... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού, ενώ ο Καραγκιόζης τον ακολουθεί. Μικρή σιγή).

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται μετά από λίγο). Μπρε... καλώς τους!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γεια σου και πάλι, Αγά μου! Όπως βλέπεις... σου έφερα τον Καραγκιόζη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται σιγανά). Μη λες ονόματα, ρε... μη λες ονόματα... Στ' διάλο!

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... καλώς τον!.. Έλα κάτσε εδώ... (Σε άλλο τόνο). Τι... τι κοιτάζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; Για... για κάνα γνωστό... (Ξεροβήχει). Ξέρεις καμιά φορά;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι θα πάρετε... καφεδάκι... γλυκό... ούζο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καφεδάκι, καφεδάκι!

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εσύ, Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κι εγώ καφεδάκι θα πάρω... Ένα γλυκό βραστό στο χοντρό!

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ο δικός σου, Χατζηαίβάτη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μέτριος με ολίγη.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γκαρσόν!.. Α, εδώ είσαι; Ένα μέτριο με ολίγη... και ένα γλυκό βραστό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Στο χοντρό!.. Κι αν έχεις και μερικά παξιμαδάκια... πού 'χω μια λιγούρα...

ΓΚΑΡΣΟΝΙ (Χωρίς να φαίνεται). Παξιμάδια γιοκ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γιοκ, ε; Λίγο ψωμί, ξέρω 'γώ... τίποτα;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ (Χωρίς να φαίνεται). Ψωμί γιοκ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μας υποχρέωσες... Άντε φέρ' τους καφέδες.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Το λοιπόν, Καραγκιόζη... σου μίλησε ο Χατζηαίβάτης για κάτι που έχω κατά νου να κάνω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... ναι... βέβαια!.. Αλλιώς, τι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Και δεν θα το πιστέψεις, Αγά μου... έχει ξανά ασχοληθεί!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Με μελίσσια; Μη μου 'πείς... (Σε άλλο τόνο). Δηλαδή, Καραγκιόζη... την ξέρεις τη δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χμ... όλο και κάτι ξέρω... Ε; Ναι.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α, ωραία!.. Για να το κουβεντιάσουμε, τζάνεμ... Πιείτε όμως πρώτα τα καφεδάκια σας. (Μικρή σιγή). Ε... Έλα, γκαρσόν, πού είσαι... κράτησε εδώ...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Λοιπόν, αφέντη Μπακέρ αγά... στην υγεία σου και καλές δουλειές!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται χαμηλόφωνα). Ναι, ναι... και καλές ξυλιές... (Δυνατά). Υγεία, Αβγά μου... και πάντα τέτοια... ε; Πάντα τέτοια!

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ες υγείαν... ες υγείαν!.. Πάντα τέτοια. (Σιγή).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Να πηγαίνω εγώ σιγά-σιγά... πού 'χω και μια δουλίτσα... Ε, να κουβεντιάστε κι εσείς με την ησυχία σας... Ε;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εντάξει, τζάνεμ... Πέρνα καμιά μέρα απ' το χτήμα... να πάρεις και το θέλημα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έννοια σου... έννοια σου... Σ' ευχαριστώ. Αντίο!.. Καραγκιόζη, θα σε ιδώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γεια σου, Χατζηαϊβάτη... (Μικρή σιγή). Καραγκιόζη, τι λες... πάμε κι εμείς σιγά-σιγά; Και τα λέμε περπατώντας. Τον καφέ σου τον ήπιες;

Σκηνή Γ'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι, ναι... ωραίος ήτανε!.. Πολύ ωραίος... (Μικρή σιγή). Πάντα τέτοια, Αβγά μου... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και κατόπιν σταματάει και στρέφει προς τον Γέρο, που τον ακολουθεί). Ωστε... μελίσσια, το λοιπόν;

ΓΕΡΟΣ Ναι... Κάποιος μου έβαλε την ιδέα και το δουλεύω. Όχι ότι έχω αποφασίσει τίποτε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα... το ψάχνεις.

ΓΕΡΟΣ Ναι, γιατί, όπως και να το κάνουμε... είναι μια δουλειά που δεν την ξέρω... Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ βοηθούσα κάποιον που είχε μελίσσια.

ΓΕΡΟΣ Τώρα, δεν έχει ή εσύ δεν πάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, εκεί που είναι...

ΓΕΡΟΣ Πού είναι, μπρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πού να είναι... γέρος άνθρωπος; Αλλά δεν σου τό 'πα...

ΓΕΡΟΣ (Σκέφτεται για λίγο και μάλλον καταλαβαίνει). Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Επιβεβαιώνει). Μμ... ακριβώς!.. Ζωή σε λόγου μας... και στα κατοικογαϊδουρομουλαρά του!

ΓΕΡΟΣ Και τα μελίσσια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω τι τά 'κανε η γριά του... Πάντως, από τότε που πέθανε ο γέρος, δεν ξαναπήγα.

ΓΕΡΟΣ Και την δουλειά την ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ; Εγώ στον τρύγο βόηθαγα... αλλά δεν είναι μόνο ο τρύγος...

ΓΕΡΟΣ Εννοείς την συγκομιδή του μελιού; Ε, όχι βέβαια... Το μελίτσι θέλει την φροντίδα του... θέλει την περιποίησή του... την προστασία του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, να μην την θέλει... πώς;

ΓΕΡΟΣ Και ειδικά στον πολλαπλασιασμό, θέλει μαστορά και καλό... γιατί αλλιώς, θα φύγει το καινούριο σμήνος και μετά, άντε πιάσ' το!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Γί' άκου', φίλε μου...

ΓΕΡΟΣ Άμα δεν ξέρεις πώς να καταφέρεις το καινούριο σμήνος να μπει στην κυψέλη του, δεν ξέρεις τίποτα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι λες εσύ; Για να σε βάλω 'γώ να τρυγήσεις ένα μελίτσι και να μην ξέρεις... (Γελώντας). Να σου την πείσουνε οι μέλισσες με τα μελισσόπουλα και με τα παιδόπουλα... Χα, χα!.. Να σε κάνουνε νταούλι!

ΓΕΡΟΣ Μα, τζάνεμ... υπάρχουν μάσκες γι' αυτή τη δουλειά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάσκες... τι μάσκες;

ΓΕΡΟΣ Α... δεν τις ξέρεις; Ειδικές. Φοράς τη μάσκα... φοράς και γάντια... και δεν έχεις κανένα πρόβλημα. Καλά, αυτός που μου λες... δεν είχε μάσκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... ούτε γάντια...

ΓΕΡΟΣ Αλλάχ κερίμ!.. Και πώς παίρνατε το μέλι από τις μέλισσες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... τις μαστούρωνάμε... (Με καμάρι). Εδώ... εγώ... ειδικότητά μου το μαστούρωμα... Βέβαια!..

ΓΕΡΟΣ Μα το ναι... δεν καταλαβαίνω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είχα τα εργαλεία μου...

ΓΕΡΟΣ Πολλά εργαλεία;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, βέβαια... Δηλαδή... κάμποσα... Δηλαδή... είχα ένα φουσούνι... έτσι το λέγανε. Το γέμιζα σβουνιά... ξέρεις, κοπριά από γελάδια, ξεραμένη. Είχα κι ένα τσακμάκι, έβαζα φωτιά, παφ... άναβε η σβουνιά και όσο καιγότανε... χα... το καλύτερο καπνογόνο... Βέβαια!.. (Σε άλλο τόνο). Αλλά και τα φοινίκια... ξέρεις... από τα πεύκα οι βελόνες οι ξερές... κι αυτές κάνουν καλή δουλειά...

ΓΕΡΟΣ Α... μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι!.. Και που λες... με το φουσούνι φύσαγα τον καπνό στις μέλισσες και τις μαστούρωνα. Πηγαίνανε οι άλλοι... άαπ'... παίρνανε το μέλι ωραία-ωραία!.. Αλλά όχι όλο... αφήνανε και μερικό, για να τρώνε οι μελισσούλες το χειμώνα.

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι... σωστό... Μπράβο!.. Μπράβο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι... (Μικρή σιγή). Αλλά, μόλις τελειώναμε, χα... δεν σου λέω τίποτα!.. Άλλος είχε πρησμένα χέρια... άλλος πρησμένα μούτρα...

ΓΕΡΟΣ Κι εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ είχα πρησμένα μάτια. Να κάτι μάτια όξω... σαν του κάβουρα!..

ΓΕΡΟΣ Απ' τον καπνό, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... όλη μέρα με το φουσούνι;

ΓΕΡΟΣ Λοιπόν, άσε... θα βρω τον Χαλήλ μπέη. Τον ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον ξέρω... ποιος είναι;

ΓΕΡΟΣ (Με απορία). Μα, αφού λες ότι τον ξέρεις, γιατί ρωτάς ποιος είναι

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ... μήπως εσύ μιλάς για κάναν άλλονε... ένας Χαλήλ υπάρχει;

ΓΕΡΟΣ Ο Χαλήλ που λέω εγώ... είναι εδώ στο σαράι ένας μπέης έτσι παχουλός, τζάνεμ... πρέπει να τον ξέρεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... τον Πεπονάκια λες.

ΓΕΡΟΣ Πεπονάκια; Ξέρω 'γώ... μάλλον...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι κάνει αυτός;

ΓΕΡΟΣ Α... αυτός ξέρει πολλά για τα μελίσσια. Μάλιστα έχει πάρει άδεια από τον Βεζίρη και διατηρεί καμιά δεκαριά κυψέλες μέσα στον κήπο του σαραγιού... Στο ύψωμα... ξέρεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Βρε, τον Χαλήλ... βρε, τον Πεπονάκια!

ΓΕΡΟΣ Θα συνεννοηθώ μαζί του... να πηγαίνεις εκεί πέρα για κάποιο διάστημα να σου μάθει όσα πιο πολλά μπορεί για τα μελίσσια... Ε; Τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί δεν πάμε παρέα;

ΓΕΡΟΣ Εγώ, σαν παλιός αξιωματικός, δεν γίνεται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα;

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι... απαγορεύεται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ, επιτρέπεται;

ΓΕΡΟΣ Πιστεύω, ναι... αλλά θα μου ειπεί και ο Χαλήλ μπέης... Μπορεί να χρειασθεί κάποια έγκριση... κάποια άδεια... θα διούμε. Αλλά εκείνο που θέλω εγώ να ξέρω από σένα είναι αν έχεις όρεξη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όρεξη... για φαί;

ΓΕΡΟΣ Όχι, μπρε... για τη δουλειά που λέμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... για τη δουλειά που λέμε. Όχι για φαί...

ΓΕΡΟΣ Για φαί, ξέρω... δεν σου λείπει ποτέ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα, μην το λες... Και για φαί, τώρα τελευταία... δεν τραβάει καθόλου.

ΓΕΡΟΣ (Με έκπληξη). Σώωωπα!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που σου λέω!.. Με τις πρώτες τετρακόσιες είκοσι, τετρακόσιες τριάντα μπουκιές, μου κόβεται... μαχαίρι!

ΓΕΡΟΣ Γιατί πρώτα... με τις πόσες σου κοβότανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χίλιες... χίλιες μία!..

ΓΕΡΟΣ Αλλάχ κερίμ!.. Χίλιες μπουκιές!.. Τι μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σε λυσοάξω στις μπουνιές!

ΓΕΡΟΣ Αυτό όμως ξέρεις τι δείχνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι δείχνει;

ΓΕΡΟΣ Ότι χόρτασες, τζάνεμ... και δεν πεινάς πια!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Ποιος ήρθε; Άκου', χόρτασα... Εγώ; Χα, χα, χα, χα... Χόρτασα... ή μπήκε το στομάχι μου και δεν χωράει πολύ φαί;

ΓΕΡΟΣ Μμ; Αστεία λες... (Μικρή σιγή). Μπρε, για τη δουλειά... να πάω να μιλήσω στον Χαλήλ μπέη; Θα την αναλάβεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ν' αναλάβω; (Σκέπτεται). Χμ... ξέρω 'γώ;

ΓΕΡΟΣ Θα βρούμε τα μελίσσια μας ωραία-ωραία!.. Θα τα βάλουμε στο χτήμα εκεί σ' ένα ωραίο μέρος, προσηλιακό, πού 'χω βρει... και θα τα φροντίζουμε, όπως θα σου ειπεί ο Χαλήλ μπέης. Ε; Και το μέλι μισό-μισό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για κουβέντιασέ το με τον Χαλήλ, να το σκεφτώ κι εγώ λιγάκι... και τα ξαναλέμε.

ΓΕΡΟΣ Α... μπράβο!.. Οπότε... πάω εγώ τώρα και ξαναμιλάμε... Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό, Αβγά μου!.. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Ε, ρε μανούλα μου, και τι έχει να γίνει... Θα φάει η μύγα σίδερο και το κουνούπι ατσάλι!..

Σκηνή Δ'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Ταχήρ, που ακολουθεί). Που λες, Ταχήρ...

ΤΑΧΗΡ Ακούω, πολυχρονεμένε μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Η κόρη μου η Φατμέ ήρθε πριν από λίγο ταραγμένη και φοβισμένη πολύ... και μου ανέφερε ένα περιστατικό απίστευτο...

ΤΑΧΗΡ Δηλαδή;

ΒΕΖΙΡΗΣ Είδε, λέει, ένα φάντασμα...

ΤΑΧΗΡ Δεν καταλαβαίνω.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... ένα φάντασμα... όπως τ' ακούς.

ΤΑΧΗΡ Μα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Καταλαβαίνω την έκπληξή σου... Φαντάσματα στις μέρες μας... και μέσ' στο σαράι;

ΤΑΧΗΡ Τι ακριβώς σας είπε, Βεζίρη μου;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ήταν στον κήπο εδώ του σαραγιού με τα σύνεργά της και ζωγράφιζε... Ζωγράφιζε το παλιό πηγάδι... ξέρεις, με το μαγκάνι του, τη στέρνα, τα φυτά γύρω-γύρω...

ΤΑΧΗΡ Πολύ ωραία...

ΒΕΖΙΡΗΣ Και εκεί, που λες, όπως ζωγράφιζε... παρουσιάστηκε ένα ολόασπρο πράγμα με σχήμα και μέγεθος ανθρώπου...

ΤΑΧΗΡ Αλλάχ κερίμ!.. Ξαφνικά;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... ναι... σαν να βγήκε ξαφνικά από το πηγάδι. Τώρα... καταλαβαίνεις, τζάνεμ, τον φόβο και την αναστάτωση που ένοιωσε η κοπέλα...

ΤΑΧΗΡ Πώς, βεβαίως!.. Όμως, κάτι άλλο δεν καταλαβαίνω, Βεζίρη μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι δηλαδή;

ΤΑΧΗΡ Το είδε... είναι σίγουρη... ή μήπως της φάνηκε, ξέρω 'γώ;

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό ακριβώς ρώτησα κι εγώ την ίδια...

ΤΑΧΗΡ Και τι σας είπε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Το είδε την πρώτη φορά να παρουσιάζεται ξαφνικά και να κάθεται πάνω στο φιλιατρό, ξέρεις... την μαντρούλα του πηγαδιού... κάπως πλάγια, όπως κάθονται οι γυναίκες πάνω στ' άλογο... Κι όπως σου είπα, φοβήθηκε πολύ, τα παράτησε όλα και τό 'βαλε στα πόδια..

ΤΑΧΗΡ Πολύ φυσικό... (Σε άλλο τόνο). Και μπήκε στο σαράι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... αλλά, μπαίνοντας, σκέφτηκε να κλείσει την πόρτα.

ΤΑΧΗΡ Α... μπράβο!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Κλείνοντας, λοιπόν, την πόρτα... από το άνοιγμα ξαναείδε αυτό το άσπρο πράγμα ατάραχο και σιωπηλό και στην ίδια ακριβώς θέση.

ΤΑΧΗΡ (Επαναλαμβάνει σκεπτικός). Ατάραχο και σιωπηλό... και στην ίδια θέση... (Σε άλλο τόνο). Άρα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Άρα;

ΤΑΧΗΡ Άρα, κάτι άλλο είναι... όχι φάντασμα. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν;

ΒΕΖΙΡΗΣ Έστειλα, λοιπόν, αμέσως τον Βεληγκέκα...

ΤΑΧΗΡ Τον Βεληγκέκα... και πήγε; Αυτός τα φοβάται αυτά...

ΒΕΖΙΡΗΣ Α...δεν του είπα τι συμβαίνει... του είπα μόνο να πάρει δυο στρατιώτες και να πάει. Επήγε... κοίταξε, όπως μου είπε, και μέσα στο πηγάδι και γύρω... δεν είδε κάτι.

ΤΑΧΗΡ (Σκεπτικός). Μάλιστα... (Μικρή σιγή).

ΒΕΖΙΡΗΣ Μυστήριο, ε;

ΤΑΧΗΡ Πολύ, Βεζίρη μου!.. Πάρα πολύ... Αν το είχε αναφέρει κάποιος άλλος, θα μπορούσαμε να το πάρουμε σαν δημιούργημα της φαντασίας του... Αλλά εδώ πρόκειται για κάτι που ανέφερε η Φατμέ χανούμ... οπότε κάτι τέτοιο μάλλον αποκλείεται... Νομίζω πως το περιστατικό πρέπει να αντιμετωπιστεί σοβαρά και με μεγάλη προσοχή... Πάρα πολύ μεγάλη!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Ν' αρχίσω να ανησυχώ, Ταχήρ;

ΤΑΧΗΡ Χμ; Τι να σας 'πώ; Ένα πράγμα με ανθρώπινο σουλούπι στο πηγάδι ολόασπρο... το βλέπει η χανούμ την μια... το βλέπει ξανά την άλλη... πηγαίνει ο Βεληγκέκας δεν βλέπει τίποτα... κάπου αυτά δε... δεν κολλάνε από μόνα τους. Μάλλον κάτι συμβαίνει... ή κάτι δεν πάει καλά.

ΒΕΖΙΡΗΣ Κάτι... αλλά τι;

ΤΑΧΗΡ Αλήθεια... πότε συνέβησαν όλα αυτά... ήταν μέρα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα και βέβαια! Γιατί;

ΤΑΧΗΡ Γιατί, σύμφωνα με όσα λένε αυτοί που τα παραδέχονται... τα φαντάσματα βγαίνουν νύχτα... μεσάνυχτα. Όχι μέρα μεσημέρι!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Έχω ακουστά... (Σε άλλο τόνο). Οπότε;

ΤΑΧΗΡ Οπότε, τελείωσε!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν είναι φάντασμα, ε;

ΤΑΧΗΡ Όχι, όχι... με τίποτα!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Κάτι άλλα που λένε μήπως;

ΤΑΧΗΡ Άλλα... τι άλλα, πασά μου;

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ... ξέρω κι εγώ, τζάνεμ; Καμιά νεράιδα... κανένα ξωτικό... κανένα αερικό... μμ;

ΤΑΧΗΡ Βεζίρη μου, αυτά είναι στα παραμύθια...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, έχεις δίκιο!.. Θυμάμαι που μου 'λεγαν, όταν ήμουνα μικρός...

ΤΑΧΗΡ Α... μπα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, ναι... όλο για τέτοια μου λέγανε και μένα μ' έπαιρνε ο ύπνος...

ΤΑΧΗΡ Χα!.. Μα, γι' αυτό σας τα λέγανε, Βεζίρη μου... και γι' αυτό τα λένε και σε όλα τα παιδάκια. Ακριβώς για να τα παίρνει ο ύπνος, τι άλλο...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, μπράβο!.. Τώρα που το σκέφτομαι... έτσι είναι... Ναι, ναι.

ΤΑΧΗΡ Εδώ όμως, τι γίνεται;

ΒΕΖΙΡΗΣ Λέω να βάλουμε φρουρούς...

ΤΑΧΗΡ Στο πηγάδι;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σαν μια λέξη). Ναι-ναι-ναι! Μέρα νύχτα... και δυο-δυο!.. Μμ;

ΤΑΧΗΡ Ναι, αλλά... για πόσον καιρό;

ΒΕΖΙΡΗΣ Μέχρι να βρούμε την άκρη.

ΤΑΧΗΡ Μα, θα την βρούμε... ή μονάχα θα φορτώσουμε την φρουρά με δυο σκοπιές πάρα πάνω;

ΒΕΖΙΡΗΣ Είναι κι αυτό... Αλλά και τι να κάνουμε;

ΤΑΧΗΡ Να παρακολουθούμε το μέρος εκεί γύρω απ' το πηγάδι, αλλά με τρόπο... Όχι φανερά. Και μόνο όση ώρα είναι εκεί η Βεζιροπούλα μας και ζωγραφίζει. (Σε άλλο τόνο). Θα θέλει όμως η ίδια να πάει εκεί πάλι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι να σου 'πώ; Πάμε να την ρωτήσουμε.

ΤΑΧΗΡ Καταλαβαίνετε...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Διακόπτοντάς τον). Ότι κάτι σου έχει μπει στο μυαλό σου... (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Ταχήρ). Για πάμε μέσα... να το ιδούμε κι αυτό. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ Ακολουθώ, Βεζίρη μου. (Στρέφει και εξέρχεται και αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του και προχωράει με σκέρταο προς το σαράι). Εδώ το μέλι το καλό... εδώ ο καλός μελισσοκόμος... Για ορίστε... για περάστε!.. Έχω θυμαρίσιο, παιδιά... αγνό!.

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Μπρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει). Ε!..

ΓΕΡΟΣ (Αφού πλησιάσει). Άκουσα καλά... το αποφάσισες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... όχι ακόμη!.. Πρόβα κάνω...

ΓΕΡΟΣ Α... μπρόβα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... για να συνηθίσω στην ιδέα...

ΓΕΡΟΣ Τι να συνηθίσεις, τζάνεμ... ποια ιδέα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πώς; Δεν με ρώτησες αν θ' αναλάβω;

ΓΕΡΟΣ Α... αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... λίγο είναι; Αλήθεια τον εβρήκες τον... αυτόν εκεί;

ΓΕΡΟΣ Τον Χαλήλ; Έννοια σου... θα τον βρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και καλά... πώς από 'δω;

ΓΕΡΟΣ Δεν έχεις ακούσει που λέει: όποιος δεν έχει μυαλό, έχει πόδια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Αυτό... δεν είναι και πολύ κακό.

ΓΕΡΟΣ Ποιο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το να μην έχει κανείς μυαλό και νά 'χει πόδια.

ΓΕΡΟΣ Και τι είναι... καλό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει... αλλά το ανάποδο...

ΓΕΡΟΣ Ποιο δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νά 'χει κανείς μυαλό και να μην έχει πόδια. Αυτό λέω.

ΓΕΡΟΣ Μμ; (Σκέπτεται). Μπερδεμένο μ' έχεις, τζάνεμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπερδεμένο, ε;

ΓΕΡΟΣ Πολύ! Νά 'χει, λες, μυαλό και να μην έχει πόδια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... να τά 'χει τετρακόσια... νά 'ναι ξεφτέρι, αλλά νά 'ναι χωρίς πόδια... ανάπηρος ή κατάκοιτος.

ΓΕΡΟΣ Α... Μα, αυτό είναι... είναι μαρτύριο, τζάνεμ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... κύριε μελιτζάνε μ'... αυτό δεν λέμε; Να 'χεις 'κεί πέρα τα ποδαράκια σου και δεν βαριέσαι... ας ξεχνάς, που λέει ο λόγος, και κάποια πράγματα. Κάποτε θα τα θυμηθείς... πας τα βρίσκεις.

ΓΕΡΟΣ (Σκεπτικός). Μμ; Έτσι όπως τα λες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... έτσι όπως τα λέω είναι... (Σε άλλο τόνο). Αλλά... δεν μου είπες τελικά: τι έγινε... ξέχασες τίποτα και ξανάρθες προς τα 'δω;

ΓΕΡΟΣ Βέβαια!.. Την ψαλίδα, που κλαδεύω... Κατάλαβες; Την είχα εδώ για τρόχισμα και ήρθα για να την πάρω. Ε, με την κουβέντα... την ξέχασα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... τότε, δεν φταιί το μυαλό σου.

ΓΕΡΟΣ Αλλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η κουβέντα...

ΓΕΡΟΣ Μα τι μου λες, τζάνεμ; Εδώ ήρθα να κάνω μια δουλειά... (Το τονίζει). Μία!.. Κι αυτή δεν την έκανα... την ξέχασα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά έκανες άλλη... Ή μήπως, τόση ώρα που κουβεντιάσαμε εδώ πέρα, δεν κουβεντιάσαμε για δουλειά;

ΓΕΡΟΣ Μμ; Τέλος πάντων... άσε, να πάω για την ψαλίδα... μην την ξεχάσω πάλι... (Προχωράει προσπερνώντας τον Καραγκιόζη). Άντε, γεια σου...(Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφοντας προς αυτόν). Στο καλό, Αγά μου... Στο καλό... (στρέφει πάλι προς το σαράι) και περαστικά... Ρε, τι πάθαμε...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, μετά από αυτόν ο Κοπρίτης και τελευταίος ο Κολητήρης, αμίλητοι και οι τρεις τους).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μάλιστα! Καλώς, το ξυπόλυτο τάγμα. Τι έγινε, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μπαμπάκο... πεινάμε...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Επαναλαμβάνει στον ίδιο τόνο). Πεινάμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κοιτάζει για λίγο τον Πιρικόγκο. Ξεροβήχει άγρια. Κατόπιν με στόμφο). Να φάτε, γρουσουζικά!.. Ποιος σας είπε να μη φάτε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Αφού δεν έχουμε, ρε!

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Επαναλαμβάνει πάλι στο ίδιο τόνο). Έ... εν έχουμε, λε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με θαυμασμό). Μπράβο αντίλαλος!.. (Με στόμφο). Τότε... (ξεροβήχει) να μη φάει κανείς!.. Μπρός, όλοι μέσα!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του και ακολουθούν τα παιδιά).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει αργά, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που σιγά-σιγά σταματάει). Ωωω... που να φάω... τα μυαλιά μου να φάω!.. Να φάω τα τζιέρια μου... να φάω τα σ'κότια μου... να φάω... τα νόθια μου να φάω. Όπου κατάντησα ο αφιλότιμος... να μην έχω, παναπεί, όβολα ούτε για το νοίκι μου να πλερώσω... ούτε και να φάω, πού 'χω... μα ούτε και να σινιάρω... το βελαδόني μου να το σινιάρω. Ωωω... παιδόπουλα, βουρλισία θα μού 'ρθει!.. (Προχωρώντας προς την καλύβα). Για να ιδω: ευτούνος ο πενταρούθουνος ο Καραγκιόζος μπας κι έχει στο τσερβέλο του καμιά καλή ιδέα, να βρούμε 'κεί τίποτες όβολα και να τήνε σκαπουλάρουμε; (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα της καλύβας. Μετά κάνει λίγο πίσω. Σιγή. Πλησιάζει και ξαναχτυπάει την πόρτα. Μετά φωνάζει κάνοντας πάλι λίγο πίσω). Ωρέ Καραγκιόζο... μέσα είσαι, ψυχή μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όχι, όξω!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, άσε... άσε τσι μπίμιες και τα μπουτσοτσούνια και τσι τσιριμόνιες, μπερτόδουλε... και έβγα όξω σουμπιτο, όπου σε θέλω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και τον πλησιάζει. Ξεροβήχει).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Με χαρά). Ωωω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τάχα ξαφνιάζεται και κάνει λίγο πίσω). Τι έγινε, ρε... σε πάτησα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκει που με πάτησες.. όσκει που με πάτησες... από τη χαρά μου που σε είδα έκανα ω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωξι και ξερό!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τι κάνεις, μομολάκι μου... (Κουνώντας το κορμί του 'μπρός-πίσω) καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, καλιά 'σαι... (σηκώνεται λίγο ψηλά και στη συνέχεια χτυπάει τα πόδια του κάτω) καλιά 'σαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας και αυτός το κορμί του μπρός-πίσω). Καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Άσα... πολύ το χάρηκα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Που είσαι καλιά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νά 'σουνα κι εσύ... θα χαιρόμουνα κι εγώ.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Καλιά 'μαι, τζόγια μου... ποίος σ' τό είπε ότι δεν είμαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' δεν το βλέπω; Όλο και καλύτερεύεις...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έλια, έλια... που όλο με μπαρτζολετάρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μικρή σιγή). Αλήθεια... πώς από 'δώ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμπιστευτικά). Καραγκιόζο... έχω χρεία, ψυχή μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και για ευτούνο αριβάρια εδωπά... για αγιούτο, εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου το ξαναλές με δικά σου λόγια;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Να σου ζητήσω, τζόγια μου, αγιούτο, να κάμω τη χρεία μου... Για ευτούνο ήρθα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Δεν καταλαβαίνει). Κάτσε, κάτσε... Ήρθες εδώ...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να κάνεις τη χρεία σου;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και καλά, ρε, τόσο δρόμο, δεν βρήκες πουθενά κάνα μέρος έτσι απόμερο...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Τον διακόπτει). Καραγκιόζο, χρειάζομαι όβολα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να καταλαβαίνει). Μάλιστα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εκατάλιαβες; Έχω, τζόγια μου... έχω τρεις μέρες να φάω, ο πόβερος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρεις μέρες έχεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε, ψυχή μου!.. Παναπεί, λιποθυμία θα μού 'ρθει... Χρειάζομαι όβολα και για το νοίκι μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με τα πολλά καταλαβαίνει). Λεφτά θες, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ε, τι σου λέω; Όβολα... μπακατοσέτουλες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... αυτό; (Καθησυχαστικά). Εδώ... εγώ! Θες πολλά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μη μου 'πεις πως θα μου δώκεις όβολα ελόγου σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι σου λέω; Να σου εγκρίνω εκεί πέρα προχείρως ένα δανειάκι... να κάνεις δουλειά σου... Ε; Καλά είναι είκοσι λίρες... προχείρως; Τι λες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, και δέκα καλά είναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το θες με σταθερό επιτόκιο ή με κυμαινόμενο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Με υποψίες). Ωρέ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, μπας και με κογιονάρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Με κογιονάρεις, άτιμε άνθρωπε, ε; Παίζεις με τη
χρεία μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, πας καλά; Ήρθες στο γύφτο για προζύμι; Αν εσύ
έχεις τρεις μέρες να φας, Νιόνιο μου... εγώ ούτε που θυμάμαι πόσες
έχω.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τζόγια μου, εσύ το είπες θα μου κάνεις δάνειο, όχι
ελόγου μου... Εγώ άλλο ήθελα να σου 'πω. Εκατάλιαβες; Άλλο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, δεν μου είπες ότι έχεις χρεία και θες όβολα... και
μάλιστα με τις σέσουλες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναίσκε, αλλά εγώ, ψυχή μου, δεν σου μίλησα για
δανεικά. Η αφεντία σου έκανε τον μπαγκαδόρο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Σωστό!.. (Σε άλλο τόνο). Και δηλαδή... εσύ τι
θες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Θέλω να βάλεις το ταερβέλο σου να δουλέψει, μπας
και κατεβάσει καμιά καλή ιδέα, εκατάλιαβες... να οικονομήσουμε
όβολα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να 'κονομήσουμε; Και μέχρι τότε... θα την βγάλεις,
ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μα... να τα οικονομήσουμε σβέλτα, ψυχή μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, τα θες και σβέλτα... Για άντε εσύ στο σπίτι να κάνεις
καμιά υπνοθεραπεία... και θαβάλω εγώ το μυαλό μου να δουλέψει.
Άντε!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μπράβο σου, Καραγκιόζο! Πάω εγώ καλιά μου...
Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Β'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... μουρλοκομείο!.. (Μονολογεί). Ρε, τον έρημο... Μπήκε κι αυτός στο σωματείο των πειναλέων... Χα! Μωρέ, δεν μουτζώνεις!.. Αχ... Φράγκος άφραγκος και ξεπεσμένος κόντης. Ρε, ρε, κάτι γυρίσματα πού 'χει ο καιρός... (Σε άλλο τόνο). Αχά... έρχεται ο αβγάς.

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και πλησιάζει). Γεια σου, μπρε!.. Τι έγινε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... μχ... κοντεύω να με καταφέρω... Δηλαδή μέχρι τ' απογιοματάκι θα... θα μ' έχω έτοιμο... Τον Πεπονάκια τότε βρήκες εσύ;

ΓΕΡΟΣ Μα και βέβαια!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, για λέγε...

ΓΕΡΟΣ Δεν έχει αντίρρηση να πας να σου ειπεί μερικά πράματα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλήθεια; Και... από πότε αρχίζω;

ΓΕΡΟΣ (Γελώντας). Χα, χα... Αυτό, τζάνεμ, εξαρτάται...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εξαρτάται; Από ποιον... από τι;

ΓΕΡΟΣ (Σε άλλο τόνο). Κοίταξε... χρειάζεται άδεια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Απ' τον πατσά; Κατάλαβα.

ΓΕΡΟΣ Τι κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φασκελοκουκούλωτα!.. Φέξε μου και γλίστρησα, που λένε.

ΓΕΡΟΣ Στάσου, μπρε... θα βρούμε τον Ταχήρ μπέη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ναι, μωρέ... τον Ταχήνη...

ΓΕΡΟΣ Τον ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ου... κι εγώ τον ξέρω... κι αυτός με ξέρει... Ναι, ναι... ξεραινόμαστε... (Σε άλλο τόνο). Γιατί, η αφεντιά σου;

ΓΕΡΟΣ Τον ξέρω κι εγώ, αλλά δεν θέλω να φανώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε, μη λες να βρούμε τον Ταχήνη... να λες να τον βρω εγώ.

ΓΕΡΟΣ Σε πρώτη φάση...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... Μετά όμως... θα πέσουν τα μεγάλα μέσα. Ε;

ΓΕΡΟΣ Όλο και κάτι θα γίνει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, μου τα μασάς ή μου φαίνεται;

ΓΕΡΟΣ Δεν καταλαβαίνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μήπως καταλαβαίνω εγώ; Τέλος πάντων... Πάω, το λοιπόν, εγώ... βρίσκω τον Ταχήνη... και με τα λίγα... με τα πολλά... μου βγάζει άδεια από τον πατσά... Μετά;

ΓΕΡΟΣ Τι μετά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παιδί μου... την πήρα την άδεια που λέμε... Τι την κάνω... τι άδεια είναι αυτή; Ανοίγω φούρνο;

ΓΕΡΟΣ (Γελάει). Χα, χα, χα, χα!.. Σιγά, μην ανοίξεις τράπεζα... (Σε άλλο τόνο). Μπρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!..

ΓΕΡΟΣ Άδεια για να μπαινοβγαίνεις στο σαράι είν' αυτή!.. Άκού', ν' ανοίξει φούρνο... (Γελάει πιο δυνατά κουνώντας ελαφρά το κορμί του). Χα, χα, χα, χα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φέρνει το χέρι του λίγο πιο κάτω από το πρόσωπο του Γέρου και κουνώντας πάνω-κάτω). Χε, χε, χε, χε!..

ΓΕΡΟΣ (Γελάει πάλι δυνατά κουνώντας το κορμί του). Χα, χα, χα, χα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το χέρι του πάνω-κάτω μπροστά από το πρόσωπο του Γέρου). Χε, χε, χε, χε!..

ΓΕΡΟΣ Μπρε, μπρε, γέλια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύοντας το χέρι του). Είδες... είδες;

ΓΕΡΟΣ Σε καλό μας... (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... έτοιμους... για να μπαινοβγαίνεις στο σαράι είναι η άδεια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος τη χάρη μου, δηλαδή...

ΓΕΡΟΣ Ε, βέβαια!.. (Μικρή σιγή).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οπότε, πρέπει να βρω τον Ταχήνη.

ΓΕΡΟΣ Για κάνε του μια κρούση, όταν τον ιδείς... και βλέπουμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, και μία... και δύο του κάνω εγώ.

ΓΕΡΟΣ Μπράβο... μπράβο!.. (Μικρή σιγή). Το λοιπόν... εγώ τώρα να πηγαίνω σιγά-σιγά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... καλά γελάσαμε.

ΓΕΡΟΣ Ναι... ναι!.. (Προχωράει προς την καλύβα). Άντε, γεια σου... Θα περιμένω χαμπέρι. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Βέβαια!.. Άντε μου στο καλό... (Μονολογεί). Τώρα... πού να βρω τον Ταχήνη; (Στρέφει πάλι προς το σαράι. Βλέπει τον Χατζηαβάνη να έρχεται). Α... ο Χατζατζάρης... Χα!.. Πάνω στην ώρα. (Του φωνάζει). Καλώς τα παιδιά τα δικά μας!..

Σκηνή Γ'

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και πλησιάζει τον Καραγκιόζη). Γεια σου, ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, φρυδάκια μου κοντυλογραμμένα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι έφτιαξες... τι φτιάχνεις; Ε... εντάξει όλα με τον αγά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτι γίνεται... αλλά πρέπει, λέει, να βγάλω μια άδεια από τον πασά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άδεια απ' τον πασά... για ποιο πράγμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... τίποτα... να μπανοβγαίνω στο σαράι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι αυτό... το λες τίποτα, τρομάρα σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Δεν μου λες... δεν πάμε, ρε, 'δεκεί στον Ταχήνη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να κάνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το χέρι του παραινετικά). Μμ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το χέρι δυο φορές). Μμ... μμ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι μμ, μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Μμούξι και ξερό σ'!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οχ... οχ!.. Γιατί με χτυπάς, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί; Γιατί σου είπα να πάμε στον Ταχήνη να μου βγάλει μια άδεια να μπαινοβγαίνω στο σαράι... κι αμέσως άρχισες τις αντιρρήσεις... Γί' αυτό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, πας καλά; Γιατί μού 'δωσες να καταλάβω τι θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το χέρι του σαν εκκρεμές). Θες να σου δώσω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι πράμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το χέρι του). Να καταλάβεις... θες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, άσε με ήσυχο... Και γιατί δεν πας εσύ μόνος σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύει το χέρι του. Παρακλητικά). Έλα, ρε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κοίταξε... φοβάμαι πως η στιγμή δεν είναι η πιο καλή.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά τι... η πιο κακή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τον είδα πριν λίγο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον Ταχήνη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... πέρασα δίπλα του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούτε που με πρόσεξε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Καθόλου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καθόλου!.. Ενώ άλλες φορές...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε προσέχει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι. Φαίνεται, κάτι τρέχει... Κάτι τον απασχολεί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γί' άκου', φίλε μου... Και τώρα, τι κάνουμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Περιμένουμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει). Το φελέκι μου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα έχουμε και τον νου μας... Αλλά, δεν μου είπες: τι την χρειάζεσαι εσύ την άδεια... ε; Ξέρεις... δεν είναι εύκολο να σου δοθεί!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μη μου τα γυρίζεις τώρα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι σου γυρίζω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποια αυτά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτά που λέγαμε... να πάμε στον Ταχήνη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και που πήγαμε, τι νομίζεις... πήραμε και την άδεια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση του χεριού). Όχι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν είναι σίγουρο... αυτό θέλω να σου 'πώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνοντας το χέρι του). Από 'δώ το έχεις, ρε... ρε γρουσουζή... (τον χτυπάει) από 'κεί το έχεις... (τον ξαναχτυπάει) όλο στην αντίρρηση το φέρνεις. Άι σιχτίρ!.. Σιχαμένε... (στρέφει προς την καλύβα του) κάθουμαι 'γώ και σε παρακαλάω... ωωώ!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Του φωνάζει). Θύμωσες; Χα! Ξοδάκι!.. Άρα πια. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Δ'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς την Βεζιροπούλα, που τον ακολουθεί).
Ηούχασε, παιδί μου... Ηούχασε και πες μου: τι συνέβη πάλι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Πολύ φοβισμένη). Ξαναφάνηκε, μπαμπά μου!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Το φάντασμα;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Πες το φάντασμα... πες το όπως θέλεις... πάντως...
ξαναφάνηκε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Στο ίδιο μέρος;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Στο ίδιο ακριβώς.

ΒΕΖΙΡΗΣ Και τι έκανε, κόρη μου;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δε... δεν είδα... Εγώ φοβήθηκα κι έφυγα, μπαμπά μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... Φατμέ, θα σε μαλώσω! Δεν είπαμε, δεν θα φύγεις από
'κεί;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μα, Βεζίρη μου... φοβήθηκα, σου λέω!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα, να μη φοβάσαι!.. Αφού γνωρίζεις ότι εκεί υπάρχουν στρατιώτες κρυμμένοι, δεν πρέπει να φοβάσαι. Με το που θα κάνει να κινηθεί εναντίον σου, θα συλληφθεί αμέσως!.. Κατάλαβες;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Φοβάμαι, σου λέω, μπαμπά μου!.. Όταν βλέπω εκεί πέρα αυτό το πράγμα, μού 'ρχεται να λιποθυμήσω... Σε παρακαλώ... πάμε να φύγουμε από εδώ..

ΒΕΖΙΡΗΣ Να φύγουμε... και πού να πάμε;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Σε άλλη περιοχή... να ζητήσεις μετάθεση...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα τόσο πολύ έχεις φοβηθεί; Τέλος πάντων... πήγαινε, σε παρακαλώ, μέσα και πες στον Ταχέρ να έρθει εδώ, που τον θέλω...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αμέσως... αμέσως... (Κάνοντας τεμενά). Προσκυνώ. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Μονολογεί κάνοντας βήματα 'μπρός-πίσω). Άκου', λέει, να φύγουμε... να πάμε σ' άλλη περιοχή. Δεν θά 'μαστε καλά...

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Βεζίρη μου, σας προσκυνώ. Με ζητήσατε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, Ταχήρ. Η Φατμέ φοβάται πολύ.

ΤΑΧΗΡ Φυσικό είναι, Βεζίρη μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μέχρι που μου ζήτησε να φύγουμε από εδώ. Κατάλαβες;

ΤΑΧΗΡ Να φύγετε από εδώ;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σαν μια λέξη). Ναι-ναι-ναι!.. Και να πάμε, λέει... σ' άλλη περιοχή.

ΤΑΧΗΡ Δεν φαντάζομαι να σκέφτεστε κάτι τέτοιο... άλλωστε δεν θα είναι και τόσο απλό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πολύ απλό... ζητάω μετάθεση.

ΤΑΧΗΡ Ναι, αλλά... ώσπου να έρθει αντικαταστάτης;

ΒΕΖΙΡΗΣ Αντικαταστάτης υπάρχει... δεν χρειάζεται να έρθει.

ΤΑΧΗΡ Υπάρχει;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε, βεβαίως!..

ΤΑΧΗΡ Δεν καταλαβαίνω...

ΒΕΖΙΡΗΣ Κοίταξε... όταν έγινα εγώ Βεζίρης... υπήρχε και ο Κιαμήλ μπέης, που έμεινε δεύτερος, γιατί απλά ήταν νεότερος. Αποφασίστηκε, λοιπόν, όταν εγώ αποχωρήσω, να μην έρθει κάποιος άλλος, παρά να αναλάβει ο Κιαμήλ... (Σε άλλο τόνο). Κατάλαβες τώρα; Είναι πάρα πολύ απλό: φεύγω εγώ... αναλαμβάνει ο Κιαμήλ.

ΤΑΧΗΡ Μα, είναι εδώ αυτός ή έχει φύγει; Έχω πολύ καιρό να τον ιδώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Σε άδεια είναι... Και προχθές, νομίζω, έφυγε για τα μέρη του.

ΤΑΧΗΡ (Μικρή σιγή). Βεζίρη μου... θα μου επιτρέψετε να πάω έτσι μια βόλτα... γιατί κάτι θέλω να σκεφτώ. Κάπου... κάπου πάει ο νους μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Βεβαίως, Ταχέρ! Άλλωστε κι εγώ... θέλω να πάω μέσα να ηρεμήσω την Φατμέ... (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Ταχέρ). Αντίο!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Μόλις ο Βεζίρης προσπεράσει, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Προσκυνώ, Βεζίρη μου... Στο καλό. (Στρέφει πάλι προς την καλύβα, προχωράει λίγο και σταματάει, ενώ μονολογεί σκεπτικός). Μάλιστα... Φεύγει ο Βεζίρης... αναλαμβάνει ο Κιαμήλ. (Προχωράει πάλι λίγο και σταματάει). Ο Κιαμήλ... που έφυγε προχθές, για να πάει στα μέρη του... (Προχωράει πάλι λίγο και σταματάει). Με άδεια. Μάλιστα... (Σιγή).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται στο μεταξύ αθόρυβα από την πλευρά της καλύβας του. Προχωράει λίγο και μετά σταματάει κοιτάζοντας τον Ταχέρ αμίλητος. Ξεροβήχει).

ΤΑΧΗΡ (Εξετάζει τον Καραγκιόζη με το βλέμμα του κουνώντας το σώμα του πάνω-κάτω δυο-τρεις φορές).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει παρόμοιες κινήσεις σχεδόν ταυτόχρονα. Μετά κάνει τεμενά). Σαλαμπαχαέρισον!..

ΤΑΧΗΡ (Πλησιάζοντας). Σήκω επάνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Μά'ιστα...

ΤΑΧΗΡ Είσαι ο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είμαι, είμαι...

ΤΑΧΗΡ Τ' όνομά σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Καραγκιόζης. Με ξέχασες, αφέντη; (Κατ' ιδίαν). Δεν είναι κακό...

ΤΑΧΗΡ Α... ο Καραγκιόζης... (Σκεπτικός). Μμ... Μάλιστα... Μπράβο... Μπράβο!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άιντε, άιντε!.. Η πολλή σκέψη... τον τρώει τον αφέντη, αφέντη μου!.. (Ξεροβήχει). Να σου κάνω κάτι να γελάσουμε... έτσι με... με το χέρι;

ΤΑΧΗΡ (Σχεδόν αφηρημένος). Όχι... όχι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, όχι; Τότε... να σου κάνω κάτι με το στόμα;

ΤΑΧΗΡ Μμ; Ούτε... ούτε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε... Τότε, να... να σου κάνω κάτι με το χέρι και με το στόμα;

ΤΑΧΗΡ (Τον κοιτάζει αμίλητος).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να γελάσουμε λιγάκι... μμ;

ΤΑΧΗΡ (Αφηρημένος). Άντε... κάν' το.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φέρνει το χέρι του στο στόμα του και κουνώντας το ελαφρά πάνω-κάτω). Μπρ-μπρ-μπρ-μπρ-μπρ-μπρ-μπρ-μπρ-μπρ...

ΤΑΧΗΡ Καραγκιόζη... καλή η προσπάθειά σου, αλλά μάλλον δεν έχω διάθεση.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' δεν το βλέπω;

ΤΑΧΗΡ Ήθελες κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, όχι... Δηλαδή... κάτι ήθελα... αλλά, άστο, άλλη φορά.

ΤΑΧΗΡ Λέγε... λέγε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θέλω μια άδεια...

ΤΑΧΗΡ (Ξαφνιάζεται). Αλλάχ κερίμ!.. Άδεια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... άδεια να μπαίνω στο σαράι... ε, και να βγαίνω πάλι.

ΤΑΧΗΡ Και τι δουλειές έχεις στο σαράι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θέλω να πηγαίνω να βοηθάω τον αφέντη τον Χαλήλ μπέη και να μου μάθει τη δουλειά.

ΤΑΧΗΡ Τη δουλειά; Δεν καταλαβαίνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με τις μέλισσες... Του... του έχει μιλήσει ο αφέντης ο Μπεκήρ αγάς.

ΤΑΧΗΡ Τι... αποφάσεις να γίνεις μελισσοκόμος; (Σε άλλο τόνο). Αυτό δεν είναι κακό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Θα μου τη βγάλεις, αφέντη μου;

ΤΑΧΗΡ Θα μιλήσω στον πασά... Αν και αυτές τις μέρες είναι... κι εγώ δεν ξέρω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπελάδες... μπελάδες;

ΤΑΧΗΡ (Αναρωτιέται σκεπτικός). Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Ξεροβήχει).

ΤΑΧΗΡ (Με συγκρατημένη χαρά). Καραγκιόζη... σαν να μού 'βαλες μια ιδέα... Αχά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλή... καλή;

ΤΑΧΗΡ Έτσι μου φαίνεται. Άσε, να την καλοσκεφτώ... να μιλήσω και με τον πασά. Θα σου 'πώ σε λίγο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι; Α... ωραία!..

ΤΑΧΗΡ Μην φύγεις από την παράγκα, έτσι; Θα ξανάρθω. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα, που θα φύγω... Κορόιδο είμαι; (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του). Α, χα! Ε, ρε μανούλα μου...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σφυρίζει κλέφτικα μια-δύο φορές, ενώ από πριν ακούγεται δημοτική μουσική. Μετά από λίγο εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας χορεύοντας άτσαλα). Όσομπλατς... Άει-χάει!.. Όπλες... Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος... (Σφυρίζει κλέφτικα άλλη μια φορά). Όσοχ-όπ'!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Αχά... Να τα και τα μουσικοχορευτικά... Όχι παίζουμε... (Αρχίζει κι αυτός να χορεύει). Γεια σου, Μπαρμπαγιώργο!.. Όπα! Όξω φτώχεια, μέσα λόρδα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Συνεχίζει να χορεύει). Γεια σ', Καραγκιόζ'!.. Ω, μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!.. (Μόλις η μουσική σταματήσει, σταματάει τον χορό και στρέφει προς τον Καραγκιόζη).

Τι κάνεις, ρε αμάλλιαγο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει τον χορό). Καλά είμαι... Πώς κι από 'δώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ήρθα, μαθές, να παίξουμε χαρτιά... κι να σ' ιδώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χαρτιά... τι, έχεις τράπουλα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' πώς (Βγάζει κάτι από το σελάχι του). Νά τη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γονατίζοντας). Για στρώσου... Δώσ' την τράπουλα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Γονατίζει κι αυτός). Εγώ κάνω χαρτιά... Να, πάρ' ισό τουτούλια... (του δίνει χαρτιά) κι ιγώ τα υποδέλοιπα. Βάλε χαρτί!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνει τα χαρτιά). Να πάρω 'γώ τουτούλια... να βάλω και χαρτί. (Βάζει χαρτί κάτω). Να, έξι...

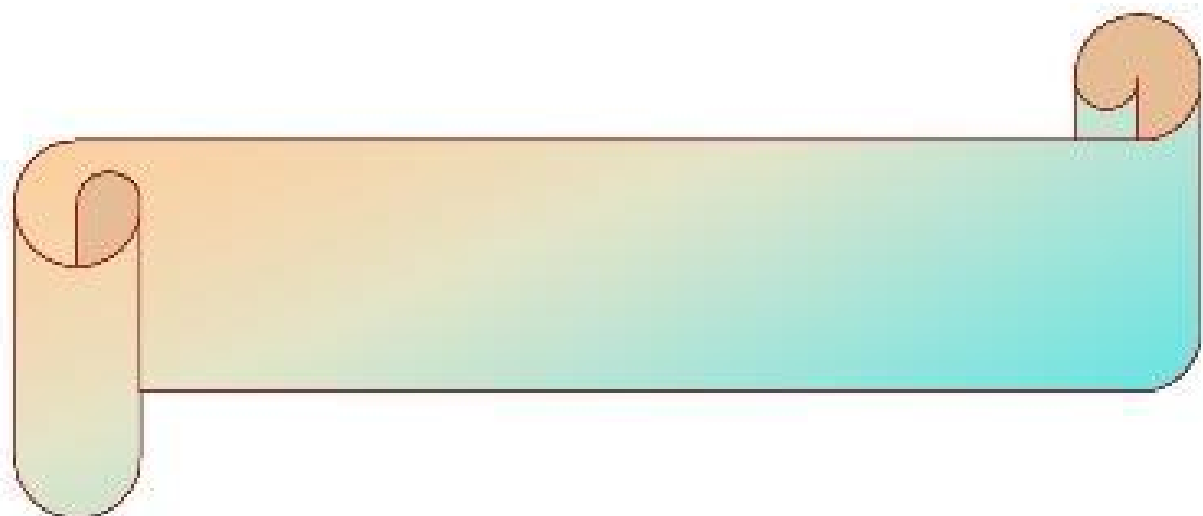
ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Βάζει κι αυτός). Α... φέρ' το 'δώ... (τα παίρνει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, μπάρμπα... πας καλά; Πιάνεις το έξι με το τρίο;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γιατί, ουρέ... δική μου δεν είν' η τράπουλα... απ' το σ'λάχι μ' δεν την έβγαλα; Ουό,τι θέλου κάνου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα; Τότε πάρ' τηνε (του δίνει τα χαρτιά) και άντε παίξε μοναχός σου... (Σηκώνεται και εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Ακούς εκεί... δική του η τράπουλα, ό,τι θέλει κάνει...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ; (Σηκώνεται κι αυτός). Ρ' άει 'σια πέρα... άει 'σια πέρα... 'Α μ' 'πεις ισό ιμένα! (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

Σκηνή Η'

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική). Εξεέπ'!.. Πίσω, ψευτόμαγκες... και μη μου πατάτε το ζωνάρι... τώρα που 'μαι στα γιορτάτα... Είπα!.. Είπα!.. (Μόλις η μουσική σταματήσει, πλησιάζει στην καλύβα και χτυπάει την πόρτα, ενώ φωνάζει). Πόρτα, ρε! (Χτυπάει πάλι και έπειτα κάνει πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιοοοοός; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Αχά... κι έπαιζε το μάτι μου...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια σου, ρε μόρτη!.. Πώς τα πας, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μχ... δεν πάμε και για πρωτάθλημα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Το λεπόν... (βγάζει από την τσέπη του χρήματα και του δίνει) για πιάσε αυτά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λεφτά; (Τα παίρνει, τα κοιτάζει σαν να τα μετράει και μετά τα βάζει στην τσέπη του). Τι έγινε, ρε... σου 'πεσε το λαχείο;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κάτι καλύτερο, μάγκα... Τα μάζεψα, νά 'με, χοντρά

στο μπαρμπούτι... Και ποιος τά 'χασε; Αυτή η λέρα, νά 'με, που μου τά 'παιρνε σερί... Χρόνια μ' είχε στον κουβά!.. Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο... ο... ο αυτός... 'κείνος ο κουλαράς;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Α, γεια σου... μέσα είσαι. Και που λες... ρεφάρια, νά 'με... μπαρμπούτι κορμένο... θυμήθηκα και τους φίλους... Σωστός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σωστός, λέει; Αλήθεια, τον Νιόνιο, τον είδες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Όχι ακόμη... Τρέχει τίποτα, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άστα... στην πείνα!.. Άντε σπρώξ' του τίποτα φιλά, γιατί τη βγάζει-δεν τη βγάζει. Είναι και καλομαθημένος...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Να πάω, ρε μόρτη... έφυγα κιόλας, νά 'με. Γεια χαρά νταν!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, Σταύρακα... κι ευχαριστώ πολύ, ρε... (Του φωνάζει). Άντε και καλές μπαρμποντιέρες!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Φωνάζει χωρίς να φαίνεται). Είπαμε... το μπαρμπούτι κορμένο!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται αθόρυβα από την πλευρά της καλύβας και χτυπάει τον Καραγκιόζη στην πλάτη ελαφρά). Εχέ... (Τον προσπερνάει και στρέφει πάλι προς αυτόν). Ε... κουζούμ Καρακοζαρίνο... εσύ, εσύ καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχά... Σολομός, τι έγινε; Πώς κι από 'δώ;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... περνούσα... περνούσα... Καταλαβαρδούγκος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Περνούσες, περνούσες, ε; Μαφία... μυρίστηκες ότι έχω λεφτά και τσουπ... Α;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ, εσύ καταλαβαρδούγκος... (Αμέσως διορθώνει). Όκε, όκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όκε, όκε; (Βγάζει από την τσέπη του χρήματα και του δίνει). Για πάρε 'δώ δύο νοίκια... και μένουνε άλλα δύο. Έτσι;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Τα παίρνει και τα βάζει στην τσέπη του). Τρία! Έχε... Την άλλη φορά. Αντίο!.. (Προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... να σου βγουν τα μάτια και τα δύο!.. Όκε, όκε... περνούσα... Χα! (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει αργά-αργά και μετά από λίγο σταματάει και στρέφει προς τον Ταχήρ, που ακολουθεί). Τώρα που το καλοσκεφτομαι, Ταχήρ... βλέπω ότι δεν είναι καθόλου κακή η σκέψη σου να κυκλοφορεί αυτός ο άσχετος... πώς τον είπες;

ΤΑΧΗΡ Ο Καραγκιόζης...

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, μπράβο... Να κυκλοφορεί δηλαδή μέσα στον κήπο σαν βοηθός του Χαλήλ... και κάθε τόσο να πηγαίνει εκεί κοντά στο πηγάδι, να ρίχνει καμιά ματιά... Μάλιστα. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Μόνο, που αυτός, τζάνεμ, είναι κλέφτης. Ε;

ΤΑΧΗΡ Ε, πά' να χαθεί, θά 'χουμε το νου μας... αν και αυτό είναι το λιγότερο. Έπειτα, δεν σας κρύβω, Βεζίρη μου... πως κι ένας λόγος που θέλω να μάθει αυτή την δουλειά του Χαλήλ... είναι αυτός... Να γίνει δηλαδή μελισσοκόμος και να πάψει πια να είναι κλέφτης. Και πού το

ξέρουμε... μπορεί και να βοηθήσει με κάποιον τρόπο στην υπόθεσή μας...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε... λες;

ΤΑΧΗΡ Νομίζω, αξίζει τον κόπο μια δοκιμή... Δεν θα χάσουμε κάτι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... ναι... συμφωνώ... Μόνο, να τον έχουμε, τζάνεμ... έτσι υπό διαρκή παρακολούθηση. Ε;

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως!.. (Μικρή σιγή). Οπότε... να πάω μια στιγμή να τον φέρω;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, πήγαινε. Κι εγώ θα πάω να μιλήσω στην κόρη μου... (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Ταχήρ). Ειδοποίησέ με μόλις έρθετε.

ΤΑΧΗΡ (Μόλις ο Βεζίρης τον προσπεράσει, στρέφει προς αυτόν). Ναι, Βεζίρη μου... Σας προσκυνώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Γεια σου, Ταχήρ. (Εξέρχεται αργά-αργά προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Στρέφει προς την καλύβα. Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και κατόπιν κάνει λίγο πίσω). Καραγκιόζη... ο Ταχήρ είμαι... Για έλα λίγο έξω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αμέσως!.. (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Προσκυνώ, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν... μου ζήτησες άδεια να μπαينوβγαίνεις στο σαράι... την έχεις, αλλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπέη μου...

ΤΑΧΗΡ Μη μάθω ότι έγινε καμιά κλοπή... γιατί, μα τον Αλλάχ... δεν θα ξαναβγείς ζωντανός!.. Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι!.. Μα τι... παιδάκια είμαστε τώρα, μπέη μου;

ΤΑΧΗΡ Ένα αυτό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Υπάρχει κι άλλο;

ΤΑΧΗΡ Ναι... και μάλιστα πιο σοβαρό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, για λέγε... (Χαμηλόφωνα). Ε, ρε μανούλα μου... τι τραβάμε κι εμείς οι μελισσοκόμοι;

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν... άκουσε, Καραγκιόζη... Εκεί στον κήπο μέσα, που θα τριγουρίζεις για τις δουλειές του Χαλήλ... μπορεί να είναι και η Φατμέ χανούμ και να ζωγραφίζει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αφέντη μου... δεν θα την ενοχλήσω εγώ.

ΤΑΧΗΡ Πρόσεξε: δε... δεν πρόκειται γι' αυτό... Ίσα-ίσα, που η χανούμ, επειδή μόνη της φοβάται... καταλαβαίνεις... μάλλον χρειάζεται να ξέρει ότι είσαι κι εσύ εκεί... ότι δεν είναι μόνη της.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε... δεν νομίζω ότι υπάρχει πρόβλημα.

ΤΑΧΗΡ Αυτό το γνωρίζω. Σε κατατοπίζω όμως... μήπως φοβηθεί για κάτι η Βεζιροπούλα, να τρέξεις αμέσως κοντά της. Κατάλαβες; Να μη φοβηθείς, ξέρω 'γώ, κι εσύ και το βάλεις στα πόδια... Έτσι; Θάρρος έχεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με τουπέ). Θάρρος, καρδιά... και πλάτη φαρδιά!.. Μπορεί να ακουμπήσει απάνω μου άφοβα...

ΤΑΧΗΡ Μπράβο!.. Έτσι, να είσαι θαρραλέος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ... και θαρραλέος θα είμαι... και... και πειναλέος θα είμαι... απ' όλα θα είμαι!..

ΤΑΧΗΡ Έννοια σου... κολατσιό πάντα θα υπάρχει. Πάμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για κολατσιό;

ΤΑΧΗΡ Μρ; Όχι, όχι... κολατσιό, μετά. Πάμε πρώτα να σε γνωρίσει η Βεζιροπούλα..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... με ξέρει... Αλλά, πάμε, μη με ιδεί κι άξαφνα...

ΤΑΧΗΡ Πάμε, λοιπόν... (Στρέφει προς το σαράι. Πλησιάζει χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω, ενώ ο Καραγκιόζης τον ακολουθεί).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δερβεναγά Βελή!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πήγαινε να ιδείς ποίος είναι... Αν είναι ο Ταχήρ, πες του να περιμένει.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά! Πο, να πασίνω, εφέντ', το καημένο, τσαμπούκ-τσαμπούκ... (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, εφέντ' Ταχέρ..

ΤΑΧΗΡ Ειδοποίησε, Δερβέναγα, τον πολυχρονεμένο ότι ήρθαμε..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πο, καρτέρα ψίχα, εφέντ'... (Εξέρχεται πίσω-πίσω).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποίος είναι, Δερβέναγα;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, το εφέντ' το Ταχέρ να καρτεράει κάτω... Πο, νά 'χει και το κακορίζικο το Κουρνακιόζμπρια φερμένο μαζί.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλώς, Δερβέναγα... πήγαινε.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Να κατέβω, Βεζίρη μου;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, κόρη μου... Κι όπως είπαμε.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι... εντάξει. Θα κάνω ό,τι μπορώ... Προσκυνώ. (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Χαίρετε.

ΤΑΧΗΡ Α... καλώς την χανούμ!.. Από 'δώ... ένας καλός μας φίλος, ο Καραγκιόζης. Πλησίασε, Καραγκιόζη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Προχωράει εμπρός προσπερνώντας τον Ταχήρ). Μουντζούρ, μαϊμουζέλ... Κουτσά-στραβά; Σαλαμιέν;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αχ... μιλάτε και γαλλικά; Πολύ ωραία!..

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν, χανούμ... ο Καραγκιόζης από σήμερα και για κάποιο διάστημα θα είναι βοηθός του Χαλήλ μπέη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... Εγώ θα περιποιούμαι τις μελισσούλες... όχι τίποτα άλλο.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Στον Καραγκιόζη). Είσατε μελισσοκόμος;

ΤΑΧΗΡ Όχι... να γίνει θέλει. Και για να μάθει, θα συνεργασθεί με τον Χαλήλ μπέη, που είναι αυθεντία σε ό,τι αφορά τις μέλισσες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι, έτσι... Εγώ δε... εγώ είμαι αυθεντία σε... σε άλλα πράγματα...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Στον Καραγκιόζη). Όπως;

ΤΑΧΗΡ (Ξεροβήχει). Ας 'πούμε, να συνοδεύει και να υπερασπίζεται όσες κοπέλες φοβούνται.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αλήθεια, κύριε Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς τον Ταχήρ). Μπέη μου... τι να σου 'πώ; Βουλωμένο γράμμα διαβάζεις!.. (Στρέφει προς την Βεζιροπούλα. Με στόμφο κουνώντας παραστατικά το χέρι του). Βεζιροπούλα μου... να μη φοβάσαι τίποτα! Εδώ... εγώ... στηρίξου απάνω μου. Είπαμε: θάρρος, καρδιά και πλάτη φαρδιά!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αχ, μπράβο!.. Τώρα ησούχασα.

ΤΑΧΗΡ Α... πολύ χαίρομαι... Μπράβο, Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς τον Ταχήρ). Όχι, είδες που σ' τά 'λεγα, αφέντη μου;

ΤΑΧΗΡ (Μπερδεμένος). Ναι... ναι... Ε;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Στον Καραγκιόζη). Αχ, τι του λέγατε... τι του λέγατε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς την Βεζιροπούλα). Ότι όλα, μα όλα... μια ιδέα είναι... (Μικρή σιγή). Βέβαια!.. Και ο φόβος... και η πείνα... Ε; Προπαντός... (Στρέφει πάλι προς τον Ταχήρ). Όχι, δεν σου τά 'λεγα, μπέη μου, και μού 'λεγες πως κολατσιό θα υπάρχει πάντα πολύ;

ΤΑΧΗΡ (Στον Καραγκιόζη εὐθυμα). Πείνασες, ωρέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Ταχήρ). Ποιος, εγώ; Α... μπα... ουκοφαντίες!.. Έτσι, καμιά... οχτακοσαριά μπουκιές για το τσιγάρο... Κατάλαβες;

ΤΑΧΗΡ (Στον Καραγκιόζη). Καπνίζεις... αφού δεν καπνίζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Ταχήρ). Ναι, αλλά αν κάπνιζα... δεν θά 'πρεπε να... να βάλω κάτι στο στόμα μου; (Σε άλλο τόνο). Γιατί κι αυτό τι... μια ιδέα είναι... Καπνίζεις, ξέρω 'γώ, κολατσισμένος... το ευχαριστιέσαι... το απολαμβάνεις. Καπνίζεις νηστικός... σε... σε πιάνει πονοκέφαλος... πονόκουλος... πονόματος... (ξεροβήχει) πονό...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Τον διακόπτει). Ακούστε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς την Βεζιροπούλα). Μά'ιστα.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Εγώ τώρα θα πάω να πάρω τα σύνεργά μου και θα κατέβω, για να ζωγραφίσω. Θα ζητήσω να φέρουνε και κολατσιό. Τι λέτε;

ΤΑΧΗΡ Α... πολύ ωραία!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στην Βεζιροπούλα). Ναι, αλλά να τους εξηγήσεις... καλό κολατσιό... γενναίο!.. Έννοώ, γί' ανθρώπους γενναίους που... που δεν φοβούνται... Κατάλαβες; Όχι για τίποτα... φοβητσιάρηδες, ξέρω 'γώ...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Στον Καραγκιόζη). Έννοια σας... Πηγαίνετε εσείς τώρα στον αφέντη τον Χαλήλ να κανονίσετε... και μετά ελάτε προς το πηγάδι. Θα είμαι εκεί εγώ... Θα έχω κανονίσει και για κολατσιό. Τι λέτε κι εσείς, μπέη;

ΤΑΧΗΡ (Στην Βεζιροπούλα). Καμία αντίρρηση!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Χαιρετώ, λοιπόν... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ Στο καλό, χανούμ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όρβουρ!.. (Στρέφοντας προς τον Ταχήρ). Πηγάδι είπε;

ΤΑΧΗΡ Ναι... ναι... εκεί ζωγραφίζει. Λοιπόν... έλα να πάμε παρέα, μην παρουσιασθεί κανένα πρόβλημα... Ε; (Προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Έλα... έλα... ακολούθησέ με.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αφέντη μου... (Στρέφει και τον ακολουθεί).

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Για στάσου μια στιγμή... (Σε άλλο τόνο). Δερβέναγα, Βελή... πού είσαι;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ε... τον Καραγκιόζη, τον ξέρεις καλά... έτσι;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Με εντολή του Βεζιρη...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται διακόπτοντάς τον). Πο, να το ξέρω, εφέντ'... μου είπε το πολυχρονεμένο.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Α... ωραία!.. Πάμε, Καραγκιόζη. Έλα... έλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι, έρχομαι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει αργά-αργά). Ο Καραγκιόζης στην αυλή του σαραγιού... πώς;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Προχωράει γρήγορα προς το σαράι προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη). Γεια σου, κύλιε Χατζατζάλη...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει και τον κοιτάζει). Πιρικόγκο μου... γεια σου!

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Συνεχίζει αμίλητος και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Εμφανίζεται στο μεταξύ από την πλευρά της καλύβας και προχωράει κι αυτός προς το σαράι).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς την καλύβα μόλις ο Κοπρίτης είναι πολύ κοντά του. Ξαφνιάζεται λίγο).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Προσπερνώντας με τη σειρά του τον Χατζηαβάτη). Γεια σου, ρε κύριε Χατζατζάρη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του και τον κοιτάζει). Γεια σου, Κοπρίτη... Πού πηγαίνετε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Εξέρχεται αμίλητος προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται τελευταίος από την πλευρά της καλύβας και προχωράει κι αυτός προς το σαράι).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς την καλύβα μόλις ο Κολητήρης είναι πολύ κοντά του. Ξαφνιάζεται πάλι).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Προσπερνώντας κι αυτός τον Χατζηαβάτη). Γεια σου, κύριε Χατζατζάρη...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Γεια σου, Κολητήρη μου. Γεια σου, καλό μου παιδί... Πού πηγαίνετε όλοι μαζί; Ο πατέρας σας;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Σταματάει και στρέφει προς αυτόν). Δεν ξέρω... κάπου πήγε με τον αφέντη τον Ταχήνη. Εμείς 'α πάμε να παίξουμε στο τούνελ.

Γεια!.. (Στρέφει και εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).
ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Γεια σας... γεια!.. (Κατ' ιδίαν στρέφοντας προς την καλύβα). Άραγε, για την άδεια που έλεγε έχει πάει ο Καραγκιόζης... ή μήπως συμβαίνει κάτι άλλο; (Μικρή σιγή). Σαν τι όμως;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Κύριε Χατζηαβάτη... κύριε Χατζηαβάτη!.. (Πλησιάζει γρήγορα-γρήγορα). Ουίτ!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Α... καλώς τονε τον Μορφονιό! Τι συμβαίνει, Ζαχαρία;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κύριε Χατζηαβάτη, πριν από λίγο, ουίτ, σαν να είδα τον κύριο Καραγκιόζη μέσα στον κήπο του σαραγιού. Ξέρετε, συμβαίνει κάτι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Το μόνο που ξέρω είναι ότι ζητούσε μια άδεια να μπαينوβγαίνει στο σαράι... Φαίνεται την πήρε.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Άδεια να μπαينوβγαίνει στο σαράι... και τι θα κάνει εκεί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν ξέρω... δεν μου είπε. Σε κάτι λογοφέραμε εκεί επάνω στην κουβέντα... και δεν μου είπε τελικά. Εσύ τον ήθελες για κάτι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... μάλλον... Είδα προ ολίγου τον κύριο Σταύρακα και ήταν χαρούμενος, γιατί είχε κερδίσει πολλά χρήματα στα ζάρια, ούιτ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άντε... Αλήθεια;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... σ' αυτό το... πώς το λένε... το μπαρούτι, ούιτ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπαρμπούτι... Και κέρδισε ο Σταύρακας;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... πολλά χρήματα, σας λέω... πάρα πολλά!.. Μου 'δωσε κι εμένα λίγα, ούιτ... Εσάς δεν σας έδωσε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν τον είδα καθόλου.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... Και στον Σιορ-Διονύσιο έδωσε... πιο πολλά, ούιτ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι μου λες; Μπράβο του!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Και ήτανε γεμάτος χαρά, ούιτ... γιατί τα χρήματα τα εκέρδισε από κάποιον που συνέχεια εκέρδιζε τον κύριο Σταύρακα, ούιτ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... κατάλαβα... Ξέρω ποιον λέει.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Γί' αυτό ήρθα, ούιτ, στον κύριο Καραγκιόζη... να του το ειπώ. Αν δεν του έχει δώσει χρήματα ο κύριος Σταύρακας, να πάει να τον βρει, ούιτ... Σίγουρα θα του δώσει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά... μήπως τώρα ο Καραγκιόζης, ξέρω 'γώ, μεγαλοπιάστηκε και δεν μας έχει ανάγκη;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ούιτ. Λέτε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ τι να 'πώ; Εσύ δεν είπες ότι τον είδες στον κήπο του σαραγιού; Κι εγώ τον είδα πριν λίγο στην αυλή.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Α... στον κήπο ήτανε, ξέρετε, με αυτόν τον μπέη τον παχουλό, ούιτ... Ο κύριος Καραγκιόζης τον λέει Πεπονάκια, νομίζω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άσα... αυτό είναι. Κατάλαβα τι την ήθελε την άδεια να μπεινοβγάνει στο σαράι.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αλήθεια... τι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτός ο μπέης που είδες έχει κυψέλες με μελίσοια μέσα στον κήπο του σαραγιού και ο Καραγκιόζης θέλει να μάθει κάποια πράγματα, γιατί σκέφτονται να φτιάξουνε μελίσοια με τον Μπεκήρ αγά.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Α... έτσι εξηγούνται όλα, ουίτ.

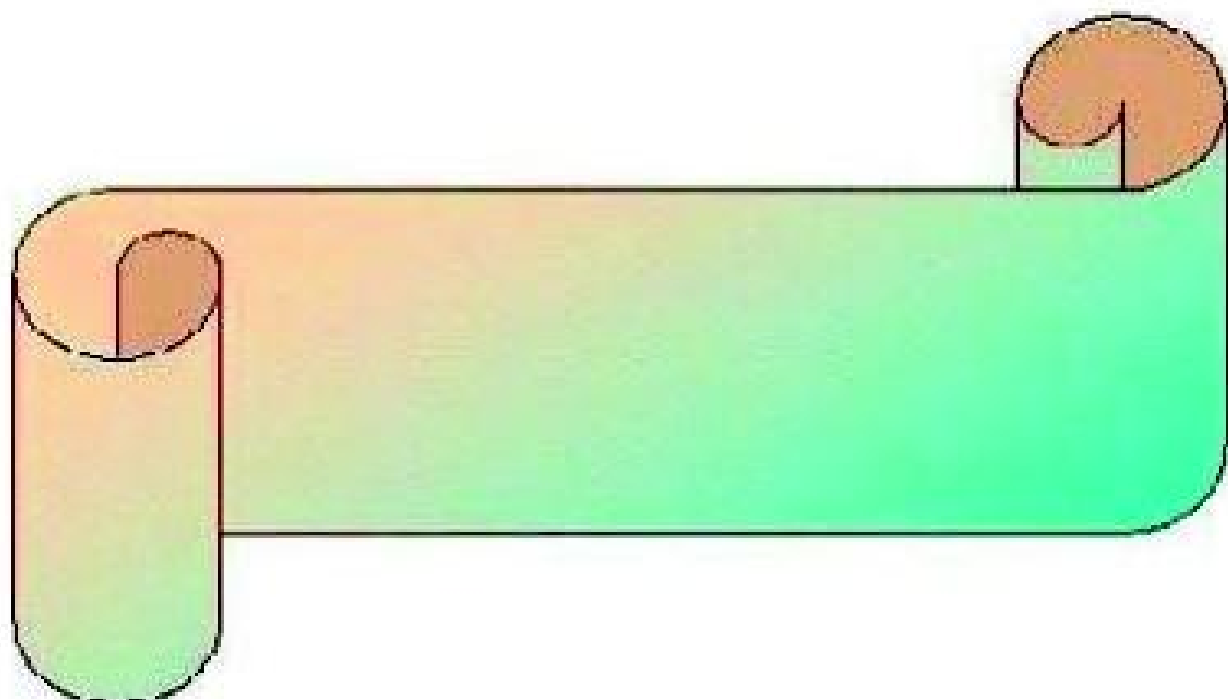
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... (Μικρή σιγή). Λοιπόν, τι λες... πάμε μια βόλτα, μήπως πετύχουμε τον Σταύρακα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μμ; Καλύτερα, ουίτ, να μην είμαι εγώ. Ξέρετε, δεν θα είναι καθόλου κομψό... Καταλαβαίνετε, ουίτ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... έχεις δίκιο, Ζαχαρία. Μπράβο σου, που το σκέφτηκες!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Οπότε, να φύγω εγώ για το σπίτι μου και πάτε εσείς... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Αντίο, ουίτ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στο καλό, Μορφονιέ μου... Αντίο!.. (Προχωράει και εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Ζ'

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Εδώ, κόριε Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... μπράβο... (Σε άλλο τόνο).
Αλλά, τα κεριά... δεν τ' αφήνουμε, αρχοντοπούλα μου;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν κατάλαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Το κόριε Καραγκιόζη, λέω, άστο
να πά' να χαθεί... Σκέτο Καραγκιόζη. Πώς λέμε σκέτο από γιουβέτσι;
(Σε άλλο τόνο). Ε, ρε μανούλα μου... νά 'χαμε λίγο...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Χα... έχουμ' εδώ... πιο ωραία
πράγματα. Κολατσιό γενναίο... Πιάνεις λίγο νερό φρέσκο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι... αμέ; (Μικρή σιγή).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Α... όχι αυτό στο ποτιστήρι...
πιάσε από το πηγάδι με τον κουβά... Μονάχα, πρόσεξε μη σου πέσει
μέσα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... έχω κόλπο εγώ... Βέβαια!..

Κοίτα', κοίτα' να ιδείς πώς πετάω τον κουβά με φόρα και... γλουουούπ... (Ακούγεται ο θόρυβος του κουβά που χτυπάει κάπου). Αμάν!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Οχ... Κιοπόγλου κιοπέκ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; Μίλησε κανείς;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Τι... δεν έπιασε το κόλπο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Θέλει πιο πολλή δύναμη...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αλλάχ κερίμ! Τι μπορώ να κάνω τώρα; Κι αυτά τα βρομόπαιδα έχουνε φράξει τον αγωγό... πώς να φύγω;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Μίλησες, Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όχι, βάζω επιστημονική...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωχ, συμφορά μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αυτοσυγκεντρώνομαι... πώς το λένε; Ασασασασασά... (Ακούγεται πάλι ο θόρυβος του κουβά που χτυπάει κάπου). Πάλι;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Οχ, οχ... το κεφάλι μου!.. Μμ... Τώρα; Τώρα δεν γίνεται αλλιώς... (Ακούγονται θόρυβοι στη σειρά). Πίσω!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Καραγκιόζη!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Φεύγα!.. Χάσου από μπροστά μου, παλιογκιασούρη!.. (Ακούγονται πάλι θόρυβοι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μη με λες εμένα αγγούρι!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Καραγκιόζη, πρόσεξε!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κάνε πέρα, ουραγκοτάγκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, πού 'ν' το καταβρεχτήρι; (Σε άλλο τόνο). Τώρα... τώρα... θα σε μάθω 'γώ ζωολογία...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Τρέχει προς την καλύβα με τον Καραγκιόζη πίσω του να τον χτυπάει με το

καταβρεχτήρι). Κιοπόγλου κιοπέκ!.. Αλλάχ... πώς παγιδεύτηκα έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Θεμά το γονιό σου, γρουσουζή... τι διάλο γύρευες μέσ' στο πηγάδι; (Τον χτυπάει συνέχεια). Καβούρια;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται εν τω μεταξύ κι αυτή από την πλευρά του σαραγιού). Μπράβο, Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, παίζουμε... (Τον χτυπάει). Να... να... να...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Οχ, οχ, οχ... Συμφορά μου!.. (Τρέχοντας εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το σαράι). Να σου 'πώ εγώ...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Τρέχει κοντά του). Καραγκιόζη, είσαι ο ήρωάς μου! (Τον ασπάζεται). Ξέρεις ποιος ήταν αυτός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, εγώ άλλο θέλω να μάθω: τι διάλολο ήθελε μέσ' στο πηγάδι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Για να με τρομάξει. Ήταν ο Κιαμήλ μπέης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σε τρομάξει; (Στρέφοντας προς την καλύβα του). Πού 'ν' τος... να του δώσω κι άλλες;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Έλα... ημέρεψε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το σαράι. Ξαφνικά στρέφει πάλι προς την καλύβα). Μπορώ τώρα εγώ να ημερέψω; Εγώ τώρα... είμαι... είμαι...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μα, αφού έφυγε... Έλα να πάμε για κολατσιό. Έλα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφοντας προς το σαράι). Α, ναι, μωρέ... αυτό το ξεχάσαμε... Ρε, ζημιά... Τι να σου 'πώ... πρώτη φορά μου συμβαίνει τέτοιο πράμα!.. Α, ρε Γκαμήλη... (Μικρή σιγή). Αλήθεια... γιατί ήθελε να σε τρομάξει;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Κάτι κόντρες υπηρεσιακές έχει με τον μπαμπά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί δεν πήγαινε να τρομάξει τον μπαμπά σου;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μμ... εύκολο; (Στρέφει προς το σαράι). Έλα, πάμε.

Σκηνή Η'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και αμέσως αγκαλιάζει την Βεζιροπούλα). Φατμέ... κόρη μου... είσαι καλά;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μπαμπά μου... Βεζίρη μου... μια χαρά είμαι! Ας είναι καλά εδώ ο Καραγκιόζης.

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται εν τω μεταξύ και αυτός από την πλευρά του σαραγιού). Καραγκιόζη... τι έγινε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με καμάρι). Πάταγος!.. Θρίαμβος!.. Θόρυβος!..

ΤΑΧΗΡ Μπράβο σου, ωρέ!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Καραγκιόζη αφού αφήσει την Βεζιροπούλα). Ε... κάτι παιδάκια που παίζανε μέσα στον αγωγό του πηγαδιού... είναι τα δικά σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν αποκλείεται... Γιατί, τι κάνανε αυτά;

ΒΕΖΙΡΗΣ Παίζανε και μάλλον είχανε φράξει το στόμιο του αγωγού και δεν μπορούσε ο φίλος μας να διαφύγει... και έγινε ό,τι έγινε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... έτσι; Κι εμείς ρίξαμε τον κουβά στο πηγάδι για

νερό και βγάλαμε λαβράκι!..

ΤΑΧΗΡ Καραγκιόζη, γί' αυτό που έκανες... εγώ θα σου χαρίσω όλες τις ποινές που έχεις με αναστολή. Θα τις σβήσω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νά'σαι καλά, μπέη μου!.. (Χαμηλόφωνα). Μμ!.. Μας υποχρέωσες...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Κι εγώ, Καραγκιόζη... ποτέ δεν θα ξεχάσω αυτό που έκανες... Γι' αυτό θέλω να καθίσεις να σε ζωγραφίσω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τάχα με καμάρι). Να, και μοντέλος!.. Αμέεε; Όχι, παίζουμε... Χα, χα... (Χαμηλόφωνα). Μας υποχρέωσες κι ελόγου σου, μαίμουδίτσα... (Δυνατά). Δεν πάμε τώρα να κολατοίσουμε, λέω εγώ;

ΒΕΖΙΡΗΣ Και θα κολατοίσουμε... και θα γλεντήσουμε... κι ένα καλό-καλό μπαξίσι έχω για σένα!.. Αλλά, να πας να φέρεις και τα παιδιά... Άντε, μπράβο!.. (Στρέφει και αργά-αργά εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού ακολουθούμενος από την Βεζιροπούλα, ενώ ο Ταχήρ εξέρχεται πρώτος κάνοντας πίσω-πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ, έφυγα κιόλας!.. Άκου', λέει... (Στο κοινό). Κι εσείς, φίλοι μου, νά'σαστε πάντα καλά... και πάντα να θυμόσαστε ότι μια ιδέα είναι όλα!.. Όμως εδώ, η παράστασή μας "ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ" έλαβε τέλος... Γειάσα σας... γεια σας!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ο Υ Ε Ρ Γ Ο Υ

